

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Ojcze,
zgrzeszyłem...*

(Łk 15, 11-32)

Drodzy Czytelnicy!

Za nami już prawie połowa miesiąca marca i połowa Wielkiego Postu. Pan Jezus przyszedł na świat, by pokazać każdemu z nas, jak nawiązać na nowo więź z Bogiem i jak odbudowywać wzajemną miłość i zaufanie. Droga do osiągnięcia tego celu jest postawa nawrócenia i przyjęcia Ewangelii.

Nawrócenie polega na całkowitej przemianie człowieka: jego sposobu patrzenia na świat i na siebie. Nawrócenie obejmuje nasze postawy wobec Boga, a więc modlitwę, udział we Mszy św., realizowanie Jego przykazań, które mają nam pomóc w codziennych zmaganiach z losem. Postawa nawrócenia zaczyna się od serca, które jest symbolem naszych uczuć, skrytych pragnień i ambicji. W sercu rodzą się decyzje woli, dzięki którym możemy trwać przy Bogu.

W postawie nawrócenia chodzi również o nowe spojrzenie na świat, które pozwala dostrzec w nim obecność Boga, kochającego Ojca. Z tego przeżycia rodzi się nowe spojrzenie na bliźnich: rodziców, brata, siostrę, kolegę w pracy czy w szkole.

Czas Wielkiego Postu wzywa nas do nawrócenia. Popiół, który

przyjeliśmy w środę, jest przypomnieniem, że warto się zastanowić nad swoim życiem, popatrzeć na Chrystusa na krzyżu i odważyć się pójść za Nim. Drogi wielkopostnego nawrócenia wyznacza cotygodniowa droga krzyżowa, gorzkie żale, rekolekcje wielkopostne. W nastrój refleksji nad męką Pana Jezusa wprowadzają nas pieśni wielkopostne.

Tradycja chrześcijańska podpowiada nam praktyki pokutne polegające na ograniczeniu przyjemności, by zbliżyć się do Chrystusa przyjmującego cierpienie biczowania, ukoronowanego cierniem, dźwigającego krzyż, cierpiącego z powodu pragnienia. W czasie Wielkiego Postu nasze towarzyszenie Chrystusowi cierpiącemu wyrażamy przez rezygnację z rozrywek, urządzania wesel, dyskotek. Możemy odmówić sobie używek: kawy, czekolady, cukierków, a zaoszczędzone pieniądze przeznaczyć na pomoc potrzebującym.

Chrystus spotykany na drogach Wielkiego Postu chce nam pokazać nowy sens i cel naszego ziemskiego wędrowania. Warunkiem podjęcia tej drogi jest gotowość do przemiany i cierpliwe szukanie Boga, który wychodzi nam naprzeciw.

ks. Sławomir Głuszek

Ogród Oliwny

*W Ogrodzie Oliwnym,
Gdzie spokój i cisza,
Nad Cedronem modrym,
Jezus w modlitwie rozmyśla.*

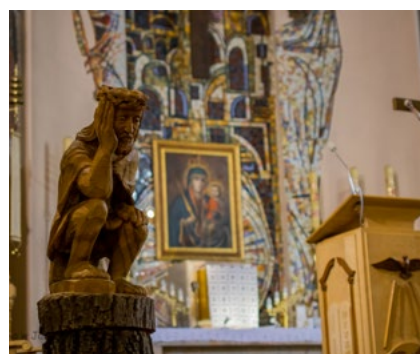
*Wie, że w Jego rękach,
Los świata spoczywa.
A ofiarna męka,
Grzechy ludzkie zmywa.*

*Uczniowie zasnęli,
Jezus szepce słowa:
Ojcze, weź ten kielich,
Lecz stań się Twoja wola.*

*Jezus sam w rozterce,
Nieczuły świat cały.
Pot krwawy zalewa serce,
Słychać wiatru powiew mały.*

*Zbudź się duszo moja!
Z grzechów, codzienności!
Wiedz, że ziemskie czyny twoje,
To zadatek do wieczności.*

Marcin

Drodzy Czytelnicy Białego Kamyka!

Pamiętajcie o naszych kapłanach oraz tych kapłanach, których spotkaliście na drodze swojego życia. Pomódlcie się za nich w dniu ich święta, w Wielki Czwartek. Módlcie się za nich także przez cały rok. Niech wasza życzliwość i wdzięczność wyrazi się również poprzez życzenia!

„Jesteście ukryci w dłoniach i Sercu Chrystusa. Zanurczcie się w Jego miłość i oddajcie Mu waszą! A odkąd wasze ręce zostały namaszczone olejem, znakiem Ducha Świętego, zostały przeznaczone na służbę Pana jako Jego ręce w dzisiejszym świecie” (Benedykt XVI).

Czcigodni Kapłani! Księżę Proboszczu Władysławie, Księżę Wikariuszu Sławomirze!

*Z okazji ustanowienia przez Pana Jezusa sakramentu kapłaństwa podczas Ostatniej Wieczerzy, jawornicka owczarnia Chrystusowa dziękując za Waszą gorliwą posługę składa swoim drogim pasterzom serdeczne życzenia.
Niech Zbawiciel, który przychodzi do nas przez Wasze ręce dzięki sakramentalnej mocy, którą od Niego otrzymaliście, uświęca Was, obdarza zdrowiem, dostarcza ciągle nowych sił do wypełniania kapłańskiego powołania.
Niech Pan umacnia Waszą wiarę, by przez to wzrastała nasza wiara.
Niech w życiu osobistym towarzyszy Wam zawsze Jego nieustanna obecność.
Niech Chrystus Pan wynagrodzi Wam wysiłek trwania przy Nim wówczas, kiedy zmagacie się z życiowymi przeciwnościami i utrapieniami.
Niech Duch Święty wspiera Was swoją mocą,
a Matka Najświętsza, niech się Wami opiekuje.*

Redakcja Białego Kamyka wraz z Parafianami

Szanowni Parafianie!

„«Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem» (J 11, 25). Oto dziś doświadczamy w Duchu prawdy tych słów Chrystusa. Zaiste Pan zmartwychwstał! Wierzymy, że w Nim i my żyć będziemy na wieki” (papież Jan Paweł II).

*Dzieląc się z Wami weselem ze zwycięstwa Chrystusa nad grzechem, śmiercią, piekłem i szatanem, życzymy, niech Święta Zmartwychwstania Pana Jezusa przeżywane w tym trudnym czasie będą niezmiennie bogate w radość wynikającą ze spotkania ze Zmartwychwstałym Panem.
Niech rozwija się i promienieje nasza wiara i nadzieja z powodu zdziwienia i zachwyty na widok pustego grobu Zbawiciela.
Niech miłość i błogosławieństwo Zmartwychwstałego Chrystusa rozjaśnia każdy dzień naszego życia.
Niech Miłosierny Bóg napęlnia nasze serca pokojem, mocą, światłem i życiem czerpanym z Jego Zmartwychwstania.*

*Ksiądz Proboszcz Władysław Salawa
Ksiądz Wikariusz Sławomir Głuszek
Redakcja Białego Kamyka*

Wiara w Jezusa uwalnia nas z grzechu

Wacław Szczotkowski

Wiara w Syna Bożego, który oddał Swoje życie na krzyżu, aby każdy człowiek mógł być zbawiony i szczęśliwy, żyjąc w bliskości i harmonii z Bogiem, prowadzi w rezultacie do duchowego uzdrowienia. Uwierzyć w Jezusa, znaczy przyjąć w pokorze, że ja sam, o własnych siłach, nie jestem w stanie pokonać grzechu, szatana, zła. Tą prawdę muszę sobie uzmysłwić na początku drogi, którą podejmuję w Wielkim Poście. A powinienem podjąć, bo jest doskonałą okazją do zweryfikowania swojej postawy.

Okres Wielkiego Postu, to czas nawrócenia – tą wypowiedź słyszymy chyba po raz setny w życiu. Przyznajemy, że ta prawda jest dla nas oczywista, a jednocześnie oklepana i wyświechtana. Ona przylgnęła do nas, jesteśmy z nią oswojeni, dlatego nie robi na nas większego wrażenia, specjalnie nas nie elektryzuje i nie determinuje.

My tymczasem potrzebujemy szczególnego impulsu, ogromnej mobilizacji, żeby tego czasu nie zmarnotrawić, bo Bóg stwarza nam wyjątkową okazję, pomaga, daje nadzwyczajne łaski i zaprasza do wewnętrznej przemiany, do walki z grzechem w swoim życiu. Pamiętajmy, że nasz wysiłek, dobre postanowienia, pokuta, jałmużna, post – same w sobie nie mają mocy nas przemienić. Przemiana, nawrócenie, ekspiacja, przebaczenie może dokonać się tylko mocą Pana Jezusa. Dlatego, jeśli chcemy rozprawić się z naszym grzechem, ujarzmić go i pokonać, konieczne jest zawierzenie i powierzenie się Chrystusowi.

Okazuje się, że w naszych wielkopostnych zmaganiach, kluczowym

słowem, które się wyodrębnia i często pojawia oraz skupia naszą uwagę, to grzech. Zajmijmy się nim i przybliżmy jego naturę, by łatwiej było z nim się rozprawić, oczywiście z pomocą Tego, który go zwyciężył.

Zacznijmy rozważanie na temat grzechu od definicji z Katechizmu Kościoła Katolickiego: Grzech jest wykroczeniem przeciw rozumowi, prawdzie, prawemu sumieniu; jest brakiem prawdziwej miłości względem Boga i bliźniego z powodu niewłaściwego przywiązania do pewnych dóbr. Rani on naturę człowieka i godzi w ludzką solidarność. Został określony jako „słowo, czyn lub pragnienie przeciwne prawu wiecznemu”.

Żeby bardziej obrazowo ukazać istotę grzechu, to warto przywołać następujące porównania: grzech jest ciężarem, który przygniata i który trudno udźwignąć, jest niewolą, która ogranicza i paraliżuje powodując niemożność wyzwolenia, jest brudem, którego nie jesteśmy w stanie zmyć, jest długiem wobec Pana Boga, którego nijak nie potrafimy spłacić, jest bezprawiem i przestępstwem, który podlega Boskiemu sądowi, jest

chorobą duszy, którą może uleczyć jedynie sam Jezus Chrystus zgodnie z tym co powiedział: „Nie potrzebuję lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników” (Łk 5, 31–32).

I jeszcze jedno spojrzenie na tajemnicę grzechu podane przez mojego ulubionego autora ks. Edwarda Stańka w książce pod tytułem „Bogactwo i piękno świata dobra”. Oto fragment: „Grzech pojawia się wtedy, gdy zapominamy o tym kim jesteśmy. Wystarczy chwila takiego zapomnienia, a już popełniamy grzech. Zdecydowane porzucenie grzechu dokonuje się na zasadzie odkrycia swojej godności. I wtedy, choć pokusa do grzechu może być w zasięgu ręki, ja mej ręki po nią nie wyciągnę, ponieważ będzie to ubliżało mej godności. Święty Paweł powiedział: Wszystko mi wolno, ale nie wszystko pożyteczne. Jeżeli wyciągnę rękę po to, co nie jest pożyteczne, sam na tym tracę. Jak długo wiem, kim jestem, ręki po grzech nie wyciągnę.

Grzech jest wielką tajemnicą. Nie znamy głębi zła, jaka się w nim kryje. Nie rozumiemy tego, jak wiele przez

grzech tracimy. To sprawia, że tak łatwo go popełniamy. Grozę grzechu dostrzega tylko człowiek wierzący; i im mocniej wierzy i kocha, tym jaśniej dostrzega bezdenną przepaść tajemnicy nieprawości. Mówią o tym prawie wszyscy mistycy”.

Praktyki wielkopostne, czyli modylitwa, jałmużna, post, rekolekcje itp. pomagają nam w walce z grzechem. Ale prawdziwe nawrócenie, czyli zerwanie z grzechem, dokonuje się przez sumienne przygotowanie i przystąpienie do sakramentu pokuty. Przysposobienie do spowiedzi odbywa się wedle pięciu warunków dobrze nam znanych: rachunek sumienia, żal za grzechy, mocne postanowienie poprawy, szczerza spowiedź, zadośćuczynienie Panu Bogu i bliżniemu. Takie, zgodne z katechizmem przygotowanie do sakramentu po-

kuty i pojednania, będzie współgrało z nawróceniem, jakie dokonało się w przypadku syna marnotrawnego. Na podstawie tej przypowieści Pan Jezus zostawił nam wzór prawdziwego nawrócenia.

Aby się dokonało nasze prawdziwe nawrócenie, zwróćmy się z ufnością do Pana Boga, słowami Psalmu 130, 3–4:

Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,

Panie, któż się ostoï?

Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Cię otaczano bojaźnią. ■

Niedziela Palmowa radości i... zdrada

Andrzej Pawłowski

Tłumy chwaliły Pana Boga psalmami, ogłaszały Chrystusa Królem, gdy skromnie wjeżdżał na osiołku do Jerozolimy. Ślali Mu swe płaszcze na drodze i witali gałęziami palmowymi by oddać swą cześć i radość. On – Nauczyciel, Mesjasz dawał nadzieję na wolność, na odmianę ciężkiego losu w jakim żyli.

Wielu z nas pamięta atmosferę jaka zapanowała w Polsce po wyborze Jana Pawła II i odświętną radość z jaką witaliśmy Go podczas każdej, a zwłaszcza tamtej pierwszej, pielgrzymki do Ojczyzny. Przyjechał skromnie, ukląkł i ucałował ziemię i dał milionom nadzieję na odmianę losu.

Rozmodliła się Polska, pękały w szwach seminaria, kruszył się komunizm.

Wtedy w Jerozolimie trwał Jego Wielki Tydzień. Chrystus nauczał, przekonywał, uzdrawiał. Ale już wtedy wielcy tamtego świata odrzucili dobro, które przynosił i dybali na Jego życie. Już po kilku dniach niejeden z tych, którzy Go radośnie witali został uwiedziony ich kłamstwem. I wreszcie – Jego rodacy zakrzyknę-

li przed obcym namiestnikiem – Ukrzyżuj, ukrzyżuj go!

Na naszych oczach powtarza się ta ewangeliczna historia. Witaliśmy Papieża-Polaka, byliśmy dumni. Słuchaliśmy jak nauczał, przekonywał, odwiedzał wszystkie narody i jego misja obudziła nadzieję – rozpadł się szatański system, który niewolił pół świata, także nasz naród. Wreszcie płakaliśmy, gdy odchodził – na moment uciły w Polsce wszelkie spory i waśnie.

Jednak nie wszyscy chcieli Go usłyszeć – władcom tego świata, tak jak i wtedy, nie w smak było odrodzenie Chrześcijaństwa i Jego Kościoła. Zaczęli z nienawiścią mieszać w umysłach, nawet zabójcę nęskali.

I wreszcie dzisiaj, wielu z Polaków, którzy wtedy płakali z radości czy żalu i wiele ich dzieci, wnuków, uwiedzionych kłamstwem – znaczy się błyskawicą i przed całym światem wrzeszczy „w...laj”. To nie jest krzyk przeciw władzy! To jest krzyk przeciw nauce Chrystusa przekazywanej przez Kościół, to jest odrzucenie Boga!

Krzyczą tylko niektórzy, ale dlaczego tak wielu wielkich czy małych, tu w naszej Ojczyźnie milczy, gdy padają bluźnierstwa?

Wielki Post – czas refleksji, żalu i powrotu.

Człowieku ratuj siebie, ratuj swych bliskich, bo gdy wyrzucisz Pana Boga, to Jego miejsce w twym sercu i duszy natychmiast zajmie osobowe zło – Szatan. I nie będzie już dla ciebie nieba, dla którego zostałeś stworzony i narodzony. ■

Ukrzyżuj Go!

Gorzkie Żale

Zofia Pawłowska

Półmrok wieczoru lutowo-marcowego, migocze ogień w kominie, za oknem zimny wiatr... Płyną słowa pieśni o Męce Pana Jezusa. Rodzice i ja z nimi w każdy piątek, niedzielę i środę śpiewaliśmy Gorzkie Żale w domu, bo do kościoła było daleko.

Przez wszystkie moje drogi, lata, kościoły i domy niosę pod oczami i w sercu ten żar modlitwy w bezpiecznym kręgu światła. Ten prawdziwie gorzki żal, gdy słodką Jezus zaczął mówić. Żegna już Matkę swoją – dziecięce łzy bólu kapąły też z mych oczu.

W każdy Wielki Post słyszę i widzę Ich oboje, moich Rodziców, mimo iż odeszli już lata temu – jak modlą się ze mną tą cudną modlitwą. Myślę, że wielu z nas nosi podobne wspomnienie w sercu.

Jest to wyjątkowe polskie nabożeństwo. I słowo i melodia prawdziwie prowadzą przez Ogrójec i Golgotę pod Krzyż.

Aż trudno uwierzyć, że prapoczątkiem był gorszący spór o pierwszeństwo w procesji pomiędzy Bractwem św. Rocha przy kościele Św. Krzyża, gdzie pracowali ojcowie misjonarze a Bractwem Różańcowym ojców dominikanów w Warszawie. Proboszcz parafii Św. Krzyża zabronił Bractwu św. Rocha uczestnictwa w tych procesjach i postanowił jednocześnie wprowadzić nowe nabożeństwo. Opiekun Bractwa ks. Wawrzyniec Bernik w ciągu kilku tygodni na przełomie stycznia i lutego 1707 r. przedstawił do druku zarówno słowa jak i melodię.

13 marca 1707 r. odśpiewano w kościele Św. Krzyża po raz pierwszy Gorzkie Żale. Bardzo szybko nabożeństwo

to stało się niezwykle popularne i wkrótce zostało też zatwierdzone przez Stolicę Apostolską.

Dzisiaj w różnych regionach kraju melodia przybiera nieco odmienne linie melodyczne, jednak niezmiennie słowa, choć z przed 300 lat, ciągle tak samo chwytają za serce.

Istotą jest nasze nawrócenie.

„Oby się serce we łzach rozplęwało, że Cię mój Jezu sprośnie obrażało...”

Istotą jest stanąć pod Krzyżem i przyjąć Miłość.

„Cupio” – pragnę, powiedział odchodząc.

Pragnę twojego serca, myśli – pragnę twej miłości.

Idą bardzo trudne czasy – zamęt i przemoc pomrukują z daleka, ale są coraz bliżej.

Nie udawajmy dłużej, że to nas nie dotyczy.

Nie wolno być już letnim!

Duszo oziębla czemu nie grzejesz?

■

Wiadomości z Archidiecezji

► Hasłem XXI Dnia Papieskiego, który odbędzie się 10 października 2021 będą słowa „Nie lękajcie się”.

► Dzieło Pomocy św. Ojca Pio przygotowało dla bezdomnych i potrzebujących 300 paczków z Funduszu Miłosierdzia, działającego w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

► Diecezjalne obchody XXIX Światowego Dnia Chorego odbyły się 11.02 w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. W czasie modlitwy na ołtarzu wystawione były relikwie bł. Hanny Chrzanowskiej.

► Wydawnictwo św. Stanisława BM wydało książkę autorstwa ks. W. Węgrzyniaka i ks. K. Porosto *Eucharystia na dwa głosy*, która jest owocem zeszłorocznych wielkopostnych „Rekolekcji na dwa głosy”

przygotowanych i zrealizowanych przez Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej.

► 14 lutego w trakcie Mszy św. o 12:00 do Bazyliki Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach uroczystie wprowadzono relikwie bł. księdza Michała Sopočki, spowiednika i przewodnika duchowego św. Siostry Faustyny.

► 14 lutego bp Robert Chrzaszcz odprawił Mszę św. prymicyjną w Kalwarii Zebrzydowskiej.

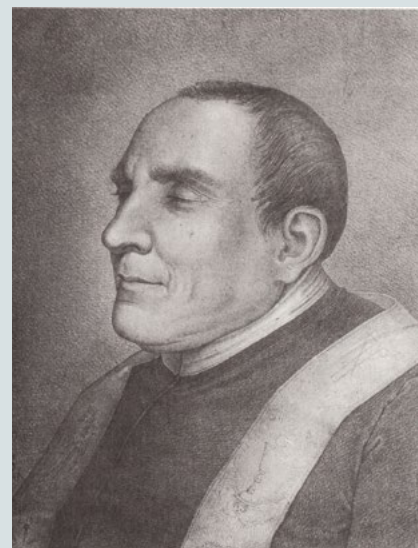
► – Najwyższym wyrazem naszej wiary i nadziei jest miłość, wyrażająca się w naśladowaniu Chrystusa z uwagą oraz współczuciem dla każdego spotkanego człowieka – mówił Ojciec Święty Franciszek w orędziu na Wielki Post 2021 r.

Święty Klemens Maria Hofbauer Jan Dworzak (1751–1820)

opracowanie: Elżbieta Łabędzka

Redemptorysta, apostoł i patron Wiednia, drugi patron związków rzemieślniczych (od 1913 r.). Urodził się w Tasowicach k. Znajmu (dziś Znojmo, południowe Morawy). Matka była Niemką, ojciec Czechem, który zniemczył swe nazwisko (Dworak). Mając sześć lat, utracił ojca. Nauczył się piekarnictwa i pracował w Znajmie, a następnie w sąsiednim klasztorze premonstratensów w Klosterbruck (dziś Louka). W 1771 r. udał się do Wiednia. Trzy damy ze szlacheckich rodów pomagały mu finansowo w zdobywaniu wykształcenia. W 1777 r. osiedlił się w kolonii pustelników w Tivoli (na wschód od Rzymu). Nadano mu tam imię Klemens Maria. W latach 1780–1784 dzięki pomocy kilku dobroczyńców studiował teologię. Naukę ukończył w Rzymie. Wraz ze swym przyjacielem Tadeuszem Hüblem wstąpił

jako pierwszy kandydat niemieckojęzyczny do zgromadzenia redemptorystów i w 1785 r. przyjął święcenia. Przełożeni wysłali go do Warszawy, gdzie wygłaszał kazania w kościele św. Benona, zakładał szkoły i sierocińce. W 1808 r. Napoleon nakazał rozwiązać konwent redemptorystów i wszystkim ojcom opuścić kraj. W Wiedniu Klemens pracował przy kościele minorytów, a od 1813 r. był spowiednikiem urszulanek i rektorem ich kościoła. Ożywił działalność duszpasterską, wprowadził zwyczaj wizyt domowych u chorych i atakował józefinizm oraz kościelno-polityczne reformy cesarza Józefa II (1765–1790), który dążył do podporządkowania Kościoła państwu. Klemens był ustawicznie wzywany na przesłuchania. Święty wywarł silny wpływ na romantyków wiedeńskich: Fryderyka Schlegla,

K. Günzel, Klemens Maria Hofbauer

Klemensa Brentano i Józefa von Eichendorffa oraz udzielał rad arcybiskupowi Wiednia kardynałowi Józefowi Othmarowi Rauscherowi oraz księciu Ludwikowi Bawarskiemu. Zmarł w Wiedniu. Pochowano go na tzw. cmentarzu romantyków w Maria Enzensdorf k. Wiednia. W 1862 r. jego doczesne szczątki przeniesiono do kościoła Maria am Gestadew w Wiedniu. Pius X kanonizował go w 1909 r. Wspomnienie: 15 marca. Ikonografia: jako redemptorysta w czarnej sutannie i białym kołnierzu, z różańcem.

Opracowanie na podstawie E. Gorys „Leksykon świętych”

- Caritas rozpoczął akcję „czas miłosierdzia”, w ramach której 13 tysięcy kartonowych skarbonek Jątmużny Wielkopostnej trafi w tym roku do dzieci i młodzieży z terenu archidiecezji krakowskiej.
- W środę popielcową metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski powołał nowy wydział w Kurii Metropolitalnej ds. Charytatywnych.
- Jezuici proponują młodym inicjatywę z okazji 100-lecia poświęcenia Polski Sercu Bożemu i konsekracji krakowskiej bazyliki NSPJ, wśród nich: konkursy, rap o Sercu Jezusa, koncerty uwielbieniowe. Szczegóły i regulaminy konkursów znajdują się na stronie jezuici.pl/serce-mlodych.
- Pod hasłem „Top hit” klerycy z Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie zapraszają wszystkich chętnych do codziennego wysłuchania dawki Bożego Słowa na platformie Spotify. „Niezależnie od tego, w jaki sposób docierają do nas dźwięki i słowa, bez wątpienia wpływają one nie tylko na nastrój,

ale także na nasze zadowolenie z przeżytego dnia. Alumni z krakowskiego seminarium mają nadzieję, że dzięki tej inicjatywie Słowo Boże będzie nabierało mocy w życiu młodych ludzi i w Jego świetle będą podejmowane ważne, życiowe decyzje” – czytamy w materiałach promocyjnych.

- 25 lutego w Muzeum Archidiecezjalnym otwarto trzy nowe wystawy czasowe: „101 kościołów”, „Kościoły Małopolski” i „Sakralia”. Ekspozycję można zwiedzać do 28 marca.
- Dzięki zbiórkom w parafiach, Caritas Archidiecezji Krakowskiej przekazała 400 000 zł na pomoc dla ofiar trzęsienia ziemi w Chorwacji. Środki zostaną przeznaczone głównie na zapewnienie dachu nad głową dla potrzebujących rodzin.
- Proboszcz parafii archikatedralnej na Wawelu, ks. Zdzisław Sochacki, został kanonikiem honorowym Kapituły Bazyliki Katedralnej Notre-Dame w Chartres we Francji.

JT

Droga Krzyżowa droga człowieka

Dawid Grzeszkowicz

Wraz z rozpoczynającym się w kalendarzu liturgicznym okresie Wielkiego Postu, mamy możliwość uczestniczenia w charakterystycznym dla tego czasu nabożeństwie – Drodze Krzyżowej. Rozważamy wówczas drogę Zbawiciela, jaką przebył od skazania na śmierć przez Poncjusza Piłata do złożenia ciała Jezusa w grobie. Składa się ona z 14 stacji, przy których rozważamy wydarzenia, które miały miejsce podczas wędrówki Jezusa na Golgotę – górę, gdzie został ukrzyżowany.

Pierwowzorem nabożeństwa Drogi Krzyżowej jest historyczna *Via Dolorosa* – droga prowadząca przez Stare Miasto Jerozolimy, którą to prawdopodobnie Jezus przemierzał w drodze na miejsce Swojej śmierci. Droga ta ma około 650 metrów, podczas której Jezus niósł nie cały krzyż, a jego poprzeczną, krótszą belkę (łac. *patibulum*) której waga wynosiła 34–57 kg.

Jako pierwszy, 14 stacji wprowadził w 1741 roku św. Leonard z Porto Maurizio, który też za zgodą papieża Benedykta XIV założył Drogę Krzyżową w rzymskim Koloseum.

W kościołach katolickich stacje Drogi Krzyżowej są najczęściej umieszczone na bocznych ścianach świątyni zaznaczone krzyżem, często spotyka się również obrazy czy rzeźby przedstawiające wydarzenie, które upamiętnia dana stacja.

Stacje Drogi Krzyżowej umieszczane są także na plenerowych kalwariach, na które składają się zespoły kościołów lub kaplic, symbolizujących stacje Męki Pańskiej. Zakładane są zazwyczaj na wzgórzach, tak by przypominały swym położeniem Jerozolimę.

Chrześcijańska tradycja przyjęła, że nabożeństwo Drogi Krzyżowej powinno przede wszystkim odbywać się w piątki – dzień Ukrzyżowania Zbawiciela, jednak nic nie stoi na przeszkodzie, żeby organizować ją w inne dni tygodnia.

W 2009 roku z inicjatywy ks. Jana Stryczka zainaugurowano nowy zwyczaj adorowania Drogi Krzyżowej. Forma ta nosi nazwę Ekstremalnej Drogi Krzyżowej. EDK ma miejsce w nocy i polega na przebyciu drogi (w całkowitej ciszy) wyznaczonej przez organizatorów (nawet 40 i więcej), gdzie podczas wędrówki rozważamy stacje Drogi Krzyżowej. Najczęściej organizatorzy wyznaczają trasę, której początkiem i końcem jest świątynia lub inny obiekt sakralny. Zmęczenie fizyczne, jakie udziela się uczestnikom EDK oraz duchowe rozważania w mroku nocy i zewsząd otaczającej ciszy pozwalają jeszcze ściślej

zjednoczyć się i adorować cierpiącego na krzyżu Zbawiciela, ofiarując swoje zmęczenie, poświęcony czas i chwile zwątpienia podczas marszu. Z roku na rok ta forma modlitwy staje się coraz bardziej popularna.

Czego może nauczyć nas Jezus Swoją postawą podczas Drogi Krzyżowej? Myślę, że przede wszystkim godnego znoszenia cierpienia. Życie człowieka

jest taką drogą krzyżową. Na co dzień musimy się mierzyć z cierpieniem, które nas spotyka. Z postawy Jezusa możemy uczyć się, by w tych trudnych ziemskich chwilach ofiarować spotykające nas cierpienie Bogu i wierzyć w Jego wielką Ojcowską dobroć. Jeśli taki będzie Jego zamiar i nie odejmiemy od naszych barków fizycznego krzyża cierpienia to znaczy, że cierpienie jest dla nas szansą, by uszlachetnić swoją duszę i stawać się doskonalszym człowiekiem, naśladowcą Jezusa. Świat tak jest skonstruowany, że od cierpienia nie możemy uciec. Gdy jesteśmy młodzi, uważamy, że możemy wszystko, zawojujemy świat, spełnimy nasze przyziemne marzenia. Jednak zanim obejrzymy się za siebie, na głowie pojawiają się pierwsze siwe włosy, pomarszczona skóra wygląda nieestetycznie, a wzrok i pamięć zaczynają płatać nam nieprzyjemne figle. Cierpienie cały czas było krok za nami, aż wreszcie stanęło obok nas i objęło ramieniem. Powinniśmy wtedy zawierzyć się Bogu, by pomógł nam w tej chwili. Jeśli nie ulgą fizyczną, to wielką siłą ducha i niezachwianą wiarą w Bożą mądrość.

Doskonale taką postawę opisuje zdjęcie z 25 marca 2005 roku – kiedy to Ojciec Święty Jan Paweł II po raz ostatni uczestniczył w Drodze Krzyżowej, na kilka dni przed odejściem do Domu Pana. Ściskając krzyż w rękę, całkowicie Mu zaufał i powierzył się Jego zamysłom. Życząc Państwu i sobie z całego serca, byśmy też potrafili się tak zachowywać na co dzień. Gdy dotyka nas jakieś cierpienie, problem – duchowy lub fizyczny krzyż – nie odrzucamy go, lecz mocno i pokornie do niego przyłgniemy i dziecięcą ufnością wołamy: „Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!” (Łk 22, 42).

Krótki miesiąc, ale wiele wartościowych spotkań

An. Dominika Pająk

Kolejny zimowy miesiąc działamy na Grupie przede wszystkim online, ale także stacjonarnie. Każdy z nas chciałby już wrócić do czasów, w których mogliśmy spotykać się normalnie. Na tę chwilę niestety dalej nie jest to możliwe, dlatego korzystamy z dostępnych możliwości.

Luty rozpoczęliśmy od tematu „pokora”. Każdy z nas napisał swoją definicję wraz z przykładami pokory jak i pychy. Dowiedzieliśmy się o zagrożeniach, które czekają na nas na drodze tej ważnej cnoty. Zapoznaliśmy się również z fragmentem z Ewangelii św. Łukasza (18, 9-14) „Faryzeusz i celnik” i omówiliśmy przeczytaną historię. Oprócz tego napisaliśmy, jaką postawę każdy z bohaterów przyjął oraz wymieniliśmy ich cechy. W Biblii pokornych postaci jest zdecydowanie więcej i przypomnieliśmy sobie wszystkie wydarzenia, w których Jezus oraz Maryja przyjęli pokorną postawę. Pod koniec zastanowiliśmy się: Jak jest w moim życiu? Ile jest w nim pokory, a ile pychy? Jako podsumowanie spotkania i wstęp do modlitwy końcowej wysłuchaliśmy piosenki „Jezu cichy i serca pokornego”, którą bardzo polecamy.

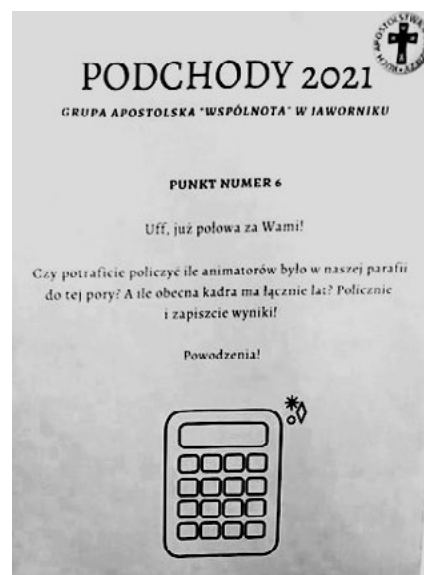
Kolejny tydzień przyniósł nam WALENTYNKI 🍷💕.

Aby jak najlepiej spędzić ten czas zagraliśmy w Walentynkowe *Kocham Cię Polsko*. Przeszliśmy przez wszystkie rundy, aż do finału. Był to świetny czas, który pokazał, że warto choć na tę chwilę spotkać się nawet online.

Bąki mogą być różne, wszystko zależy od tego jak sami definiujemy to słowo. My w trzeci piątek miesiąca rozmawialiśmy o ZBIJANIU BĄKÓW 🐸. Wyjaśniliśmy pojęcie tego związku frazeologicznego, ale nie tylko. Podjęliśmy dyskusję jak walczyć z lenistwem. Oprócz tego pracowaliśmy z Pismem Świętym i porównywaliśmy dwa wybrane fragmenty. Na koniec mówiliśmy o naszych talentach. To był kolejny naprawdę miło spędzony czas na naszej Grupie.

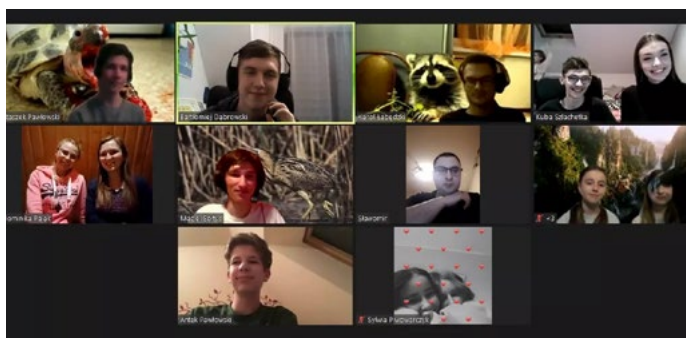
Na ostatnim spotkaniu chcieliśmy być bardziej aktywni, ponieważ spędzanie tak dużej ilości czasu przed laptopem, telefonem nie jest dobre dla naszego zdrowia. Właśnie dlatego w ramach naszego spotkania braliśmy udział w grze terenowej zorganizowanej przez animatorki.

W s z y s t k o rozpoczęło się przy naszym

kościółce parafialnym. Zostaliśmy podzieleni na trzy grupy i każda z nich zmierzyła się z 10 punktami, aż dotarła do upragnionego celu. Po drodze wszystkie drużyny wykonały kilka zadań, np. wykreślanekę liturgiczną, religijne zagadki, układanie hasła z literek i wiele innych interesujących punktów. Gdy wszystkie grupy dotarły do celu, wspólnie spędziłyśmy chwile jedząc pizzę, a przy tym rozmawiając. Wspaniały czas, w którym mogliśmy spotkać się na żywo.

I tak właśnie minął nam kolejny niezwykle miesiąc 😊.

Nowa pracownia komputerowa

Uroczyste otwarcie nowej pracowni komputerowej w Szkole Podstawowej w Jaworniku nastąpiło w dniu 17 grudnia 2020 roku. Dzięki uzyskanej dotacji z budżetu Miasta i Gminy Myślenice nasi uczniowie po powrocie do nauczania stacjonarnego będą mieli możliwość korzystania z wysokiej jakości sprzętu komputerowego. Staraniem Dyrektora Szkoły mgr Renaty Marzec ze środków Gminy Myślenice zakupiono łącznie 15 nowych zestawów komputerowych stacjonarnych. W uroczystym przekazaniu wyposażenia pracowni uczestniczyli Burmistrz Miasta i Gminy Myślenice Jarosław Szlachetka, Naczelnik Wydziału Edukacji Kultury i Sportu UMiG Myślenice Małgorzata Ciepińska, Poseł na Sejm RP Władysław Kurowski oraz Radny Miasta i Gminy Myślenice Wacław Szczotkowski.

Nowoczesna, świetnie wyposażona pracownia znacznie poprawi jakość nauczania oraz dostępność do no-

woczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych w dydaktyce szkolnej. Serdecznie dziękujemy !!! ■

Szkolna zabawa karnawałowa

Choć karnawał już minął, to wspomnienia z nim związane są ważne. Tym bardziej, iż kolorowe stroje dzieci oraz ich uśmiechy na twarzach potwierdzają, że w szkolnych salach jest miejsce nie tylko na naukę, ale również zabawę. I to w jakże zacnym gronie! Na balu karnawałowym w Szkole Podstawowej w Jaworniku mieliśmy zaszczyt gościć cały dwór księżniczek i drużynę wróżek. Na szczególne zaproszenie przyleciały biedronki oraz przybyły leśne zwierzęta. Nie zabrakło całego zastępu strażaków, oddziału policjantów oraz ekipy super-bohaterów. Obecni byli goście ze świata baśni, bajek, legend. Zabawa nieco różniła się od tych, które dotychczas znali uczniowie naszej szkoły – dzieci bawiły się w swoim klasowym gronie. Najmłodsi wychowankowie w atmosferze życzliwości kształtować mogli interakcje społeczne, przy okazji miło spędzając czas. ■

28 marca – Niedziela Palmowa

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

AGATA DZIECHCIARCZYK

NIEDZIELA PALMOWA

Dzisiaj Niedziela Palmowa
Dla Palmy, więc dzisiaj słowa
Bo Palma ma wielkie znacznie
Zapowiedź na nasze zbawienie

Czterdzieści dni Jezus pościł
Gdy na pustyni gościł
Szatan Go kusił trzykrotnie
Lecz On wyszedł z tej próby godnie

W dniu powrotu Jezusa z pustyni
Ludzie przed Nim palmy ścielili
Hosanna! – głośno witali
A potem... na śmierć wydali

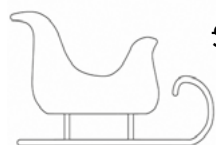
Za nasze grzechy się poddał
Dla nas swe życie oddał
Choć najpierw Go słuchali
Potem... Ukrzyżuj! – wołali

My też witamy Jezusa,
Gdy, w Drogę Męki wyrusza
Przed nami Tydzień Wielki
Pomyśl człowieku maleńki

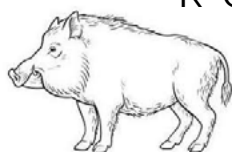
Niech ta palma symbol zwycięstwa
Nam także dodaje męstwa
Ogania wszelkie złe duchy
Przypomina o czasie pokuty

Rebus

sa

k=e

n=l

st

ga

HASŁO

20 marca – początek wiosny!!!

ZAGADKI

1. Z lodu uwalnia się rzeka
i ze snu budzą się drzewa.
Ptaki wracają z daleka,
będą wic gniazda i śpiewać.
Sady zabiela się kwieciami.
Jaka to pora roku - wiecie?

2. Spotkasz ją w ogrodzie,
gdzie pracuje co dzień,
dba o klomby i rabatki,
kocha rośliny i kwiatki.

3. Zobaczysz je wiosną,
gdy na wierzbach rosną.
Srebrne futra mają.
Jak się nazywają?

4. Powrócił do nas z dalekiej strony,
ma długie nogi i dziób czerwony.
Dzieci się śmiały, gdy go witały,
żabki płakały przez dzionek cały.

5. Co ona przekopie,
to one wygładzą.
W domowym ogródku
bardzo się przydadzą.

5. Co buduje każdy ptak,
by chować pisklęta,
a tylko kukułka,
o tym nie pamięta?

6. Są żółte jak kacuszki.
Myslicie, że mają nóżki.
Nie, wczesnie, chłodną wiosną
na mokrej łące rosną.

Karnawał

Aneta Murzyn

*W karnawale, w karnawale
Dookoła wielkie bale,
Gdy orkiestra pięknie gra,
Dobry humor każdy ma!
W karnawale, w karnawale
Dzieci bawią się wspaniale,
W karnawale każdy chce
Tańczyć, śpiewać, bawić się!*

11 lutego doszło do bardzo ważnego wydarzenia w naszym Przedszkolu. Wszystkie dzieci czekały z niecierpliwością na bal karnawałowy. Przedszkolaki przyszły do przedszkola przebrane w najróżniejsze stroje. Mieliśmy styczność z wieloma postaciami z bajek, byli tu: rycerze, Elza, Popi, zwierzęta i potwory, czarownice; najróżniejsze postaci opanowały całe przedszkole. Wkoło roilo się od kolorowych, zamaskowanych stworków, które zadziwiali, straszyły i rozśmieszały rówieśników. No cudnie! Zabawy odbywały się w grupach. Każdą z tych imprez prowadziły panie wychowawczynie w swoich oddziałach przedszkolnych – to one wcieliły się w rolę wodzirejów. Był „pociąg”, „Lambada”, czy znane „Kaczuszki”. Nasze przedszkolaki na pewno zapamiętają ten bal, a gdyby im coś umknęło z pamięci, to spojrzą na wspaniałe zdjęcia indywidualne i grupowe, do który pozwolili naszym modelkom i modelkom. Te fotografie wykonane w pięknych strojach, będą uwiecznieniem

wspaniałych, wesółych chwil. Bal z a p a m i ę t a m y wszyscy, także przez pyszny poczęstunek, gdyż tak się złożyło, że mieliśmy „łusty czwartek” i mogliśmy objeść się wysmienitymi pączkami. Nie mogło być lepiej. I do następnego roku, znowu będziemy się bawić! ■

Intencje mszalne

15.03.2021, poniedziałek

- 7.00 ++ Franciszek Sajak, Maria żona, Anna córka, Janusz mąż, Eugeniusz syn, Danuta żona
17.00 + Helena Hołuj – od siostry z mężem

16.03.2021, wtorek

- 7.00 + Władysław Łojas
17.00 1) + Andrzej Tomal – od Klaudii i Pawła z rodziną
2) + Władysława Szlachetka – od syna Stanisława z żoną

17.03.2021, środa

- 7.00 + Stanisław Podoba – od brata Jana z rodziną
17.00 1) + Marek Hołuj – od rodziny Głuszków z Grzechyni
2) + Jadwiga Oliwa – od sąsiadów z Bugaja
3) + Helena Sajak – od Zbigniewa z rodziną z Sułkowic
4) + Jadwiga Wietrzyk – od rodziny Bochenków
5) + Stanisław Liszkiewicz – od Łukasza i Izabeli Tomal
6) + Maria Węgrzyn – od córki Moniki i Marka

18.03.2021, czwartek

- 7.00 + Jan Szlachetka – od cioci Krystyny z Tadeuszem
17.00 1) ++ Józef Tomal, Wiktoria żona, Józef syn, Józef Kopta, Aniela żona, Alojzy Sumiak, Wanda żona, ks. Jan Wilkołek, ich rodzice
2) O rozwój kultu św. Michała Archanioła

19.03.2021, piątek

- 7.00 rezerwacja
17.00 + Józef Węgrzyn, jego rodzice

20.03.2021, sobota

- 7.00 + Kazimierz Woźniak – od członków Róży św. Józefa opiekuna św. Rodziny
17.00 + Irena Kurowska – od córki Marii z rodziną

21.03.2021, niedziela

- 7.00 + Józef Polewka, Kazimiera i Józef rodzice
8.30 + Jacek Janicki r. śm.
10.00 ++ Kazimiera Górka, Franciszek mąż, Helena Łapa, Franciszek mąż, Jan syn, Anna synowa
11.30 ++ Józef Ostafin, Bogusław Kochan, Marian Kochan, Halina Hodana, Albin, Wiktoria Ostafin, Tadeusz, Maria, Kazimiera Woźniak, ich rodzice
16.00 rezerwacja

22.03.2021, poniedziałek

- 7.00 + Jan Szlachetka – od siostry Anny
17.00 + Łukasz Wilkołek – od siostry Jolanty z rodziną

23.03.2021, wtorek

- 7.00 + Stanisław Podoba – od cioci Kaziemiery
17.00 1) + Janina Tarnowska – od rodziny
2) + Tadeusz Wilk – od żony Marii

24.03.2021, środa

- 7.00 za parafian
17.00 1) + Eugenia Zborowska – od rodziny Firków i Janickich
2) + Jan Filipiec – od rodziny Bargieł
3) + Jadwiga Wietrzyk – od rodziny Jasińskich
4) + Helena Sajak – od rodziny Kobiałków z Osieczan
5) + Władysława Szlachetka – od Aureli Piechota z rodziną
6) + Andrzej Jania – od chrześnicy Marty z rodziną

25.03.2021, czwartek

- 7.00 dziękczynno-błagalna w intencji Anieli Dymek
17.00 1) + Andrzej Tomal – od kuzyna Bogdana z rodziną
2) ++ Józef Węgrzyn, jego rodzice, Józef i Rozalia, ich dzieci

26.03.2021, piątek

- 7.00 ++ dusze w czyśćcu cierpiące
17.00 + Helena Hołuj – od Wspólnoty Komunii Świętej Wynagradzającej

27.03.2021, sobota

- 7.00 w intencji rodzin i małżeństw
17.00 ++ Stefania i Stanisław Łapa, ich rodzice, Zofia i Franciszek Węgrzyn, Józef, Ewa, Stanisław i Alicja Łapa

28.03.2021, niedziela

- 7.00 rezerwacja
9.00 ++ Kazimierz Łapa, Anna i Jan, jego rodzice, Jan Podmokły, Maria żona
10.00 + Renata Braś – od siostry Wandy z rodziną
11.00 ++ Mieczysław Prokocki w 1. r. śm., Józefa żona w 25. r. śm.
16.00 dziękczynno-błagalna z okazji urodzin Gabrysi

29.03.2021, poniedziałek

- 7.00 + Marek Hołuj – od syna Dariusza z rodziną
18.00 + Irena Kurowska – od wnuka Daniela z żoną

30.03.2021, wtorek

- 7.00 rezerwacja
18.00 1) + Łukasz Wilkołek – od siostry Małgorzaty z rodziną
2) ++ Eleonora i Rajmund Karaim, Ryszard Łukaszk, Józef syn

31.03.2021, środa

- 7.00 + Helena Hołuj – od brata z rodziną
18.00 + Franciszek Bartosz

1.04.2021, czwartek

- 18.00 1) rezerwacja
2) za parafian

2.04.2021, piątek

- 18.00 Liturgia Wielkiego Piątku

3.04.2021, sobota

- 19.00 1) + Andrzej Tomal – od sąsiadów Rozmów
2) za parafian

4.04.2021, niedziela

- 7.00 + Helena Hołuj – od członkiń Róży św. Łucja
9.00 rezerwacja
11.00 dziękczynno-błagalna w 18. rocznicę urodzin Wiktora
15.30 + Jan Szlachetka – od żony i dzieci z rodzinami

5.04.2021, poniedziałek

- 7.00 ++ Helena Zborowska r. śm., Władysław mąż, Dominik wnuk
9.00 ++ Władysław Sikora, Jan i Maria rodzice, Rozalia i Franciszek Święch, Zofia Dzieża, Józef Święch, Rozalia i Stanisław Zborowscy
10.00 dziękczynno-błagalna w 5 rocznicę ślubu Eweliny i Piotra.
11.00 rezerwacja
15.30 + Helena Hodana r. śm.

6.04.2021, wtorek

- 7.00 + Maria Kielbowicz – od kolegów męża Zygmunta z pracy
18.00 1) + Łukasz Wilkołek – od Justyny z rodziną
2) ++ Zofia i Franciszek Węgrzyn, ich rodzice

7.04.2021, środa

- 7.00 za parafian
18.00 1) + Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące
2) + Jadwiga Oliwa – od sąsiadów z Bugaja
3) + Jan Filipiec – od Macieja Tylka z rodziną
4) + Tadeusz Cygan – od chrześnicy Ewy
5) + Stanisław Liszkiewicz – od Andrzeja z rodziną

8.04.2021, czwartek

- 7.00 + Stanisław Podoba – od siostry Terezy z synami
18.00 + Stanisław Braś, jego rodzice i teściowie

9.04.2021, piątek

- 7.00 1) ++ zmarli wypominani w wypominkach
2) ++ Anna Oboń, Edmund mąż, Stanisław i Tomasz synowie, zm. z rodziny
18.00 + Irena Kurowska – od wnuczki Anity

10.04.2021, sobota

- 7.00 + Krzysztof Cudak – od brata Tomasza z rodziną
18.00 dziękczynno-błagalna w 30 rocznicę urodzin Piotra

11.04.2021, niedziela

- 7.00 ++ Wiktoria Szlachetka, Tadeusz Tomal
9.00 rezerwacja
11.00 rezerwacja
15.30 rezerwacja

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa; **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

Zdjęcie na okadce: Freepik.com

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.

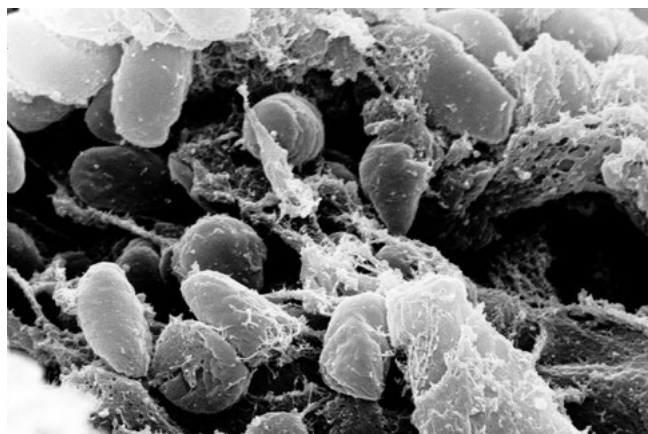
EPIDEMIE NA ŚWIECIE

Dżuma

(czarna śmierć, mór, zaraza morowa)

Agnieszka Rozum

Ostra, bakteryjna choroba zakaźna gryzoni i innych ssaków, w tym człowieka. Występowała w latach 1346–1353. W postaci dymienicznej przenoszona była przez szczury (w wyniku infekcji – pokąsania przez zainfekowane pchły – bakterie migrują wraz z krwią i chłonką do węzłów chłonnych, co powoduje powiększenie tych narządów tzw. dymienica). W postaci płucnej rozprzestrzeniła się drogą kropelkową. Jej objawy to gorączka, bóle głowy, osłabienie, rozszerzenie naczyń, powiększenie węzłów chłonnych, zgorzel, duszność. Leczenie polega na pozajelitowym podawaniu antybiotyków. W Polsce

Yersinia pestis, pateczka dżumy

chorzy na dżumę podlegają przymusowej hospitalizacji. Na przestrzeni wieków wybuchło kilka epidemii tej choroby. Swoją szczyt osiągnęła w Europie w XIV w. dołądziła szlakami handlowymi z Azji Środkowej. Była bardzo zaraźliwa, ale ludzkość sobie z nią poradziła. ■

Niedzielne czytania mszalne

21 marzec, 5. niedziela Wielkiego Postu

Chrystus podczas swojego życia doczesnego z głośnym wołaniem i płaczem zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości (Hbr 7, 2n).

28 marzec, Niedziela Palmowa Męki Pańskiej
Chrystus Jezus istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi (Flp 2, 6).

4 kwiecień, Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono” (J 20, 1nn).

11 kwiecień, Niedziela Miłosierdzia Bożego

Było to wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia. Tam, gdzie przebywali uczniowie, drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. Jezus wszedł, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!”. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana (J 20, 19nn).

Kalendarium liturgiczne

17 luty, środa

Wspomnienie świętych Siedmiu Założycieli Zakonu Serwitów NMP

15 marzec, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Klemensa Maria Hofbauer, prezbitera

17 marzec, środa

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Patryka, bpa

18 marzec, czwartek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Cyryla Jerozolimskiego, bpa

Chrzty

Katarzyna Anna Zborowska
Laura Nowak

Pogrzeby

+ Tadeusz Wilk lat 73.
+ Andrzej Jan Polewka lat 83.
+ Andrzej Jania lat 77 lat.

19 marzec, piątek

Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP

23 marzec, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Tu-
rybiosa z Mongrovejo, bpa

25 marzec, czwartek

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

28 marzec,

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

4 kwiecień

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

7 kwiecień, środa

Wspomnienie św. Jana Chrzcziciela de la
Salle, prezbitera

11 kwiecień

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Karnawał w przedszkolu

Gorzkie Żale

Droga Krzyżowa

Popielec

